

E. Česnokov: Mýty o divokosti a zaostalosti Afriky

- CZ24 News | 29. května 2023

Mýty o divokosti a zaostalosti Afriky jsou falešné: proč je tam větší svoboda a větší zisk z podnikání než na Západě.

KP.RU se zabývá hlavními mýty o spolupráci s nejperspektivnějším kontinentem světa

Edvard Česnokov

Foto: Edvard ČESNOKOV

Foto: Edvard ČESNOKOV

Pro jednu celou část světa je 25. květen přelomovým datem. Přesně před 60 lety, v roce 1963, byla založena Organizace africké jednoty (dnes známá jako Africká unie). Stalo se tak na vlně osvobozování většiny zemí kontinentu z koloniálního zajetí, v němž hrál rozhodující roli SSSR. Od té doby slaví OSN 25. květen jako Den Afriky.

A dnes je tento kontinent pravděpodobně nejperspektivnější. Z hlediska tempa hospodářského růstu patří mezi deset nejlepších ekonomik světa Senegal, Demokratická republika Kongo, Rwanda a Etiopie. Všude dosahuje tempo růstu 5-8 % ročně (pro srovnání, v USA a EU je to méně než 2 %). Ano, tento růst je do značné míry způsoben efektem nízké základny, ale existuje také více příležitostí než na již rozvinutých a stabilních trzích. Koneckonců kontinent s jednou a půl miliardou obyvatel, kde se objevuje hlavní spotřebitel, střední třída, potřebuje doslova vše: vybavení, oblečení, elektrické spotřebiče, IT řešení

Mnoho ruských turistů – když jsou obvyklé destinace zavřené – už Afriku v posledních letech navštívilo. Ruský velký byznys (pokud by se to tak dalo říci v sovětských dobách) je tam už od dob SSSR, o čemž KP.RU už psala.

O jižním kontinentu však stále panuje řada stereotypů, které brání rozvoji partnerských vztahů. KP.RU (*Komsomolská pravda*) vyvrací ty nejabsurdnější z nich.

MÝTUS Č. 1. “Je to černá díra, kde se nic nestalo a nic nebude”.

Je jasné, odkud takový mýtus pochází. Po staletí ve vědě a médiích převládal západocentrismus. A i dnes je euroamerická liberální demokracie s “třetím pohlavím” ve školách a průvody homosexuálů prezentována jako “jediná správná doktrína” (to už jsme někde slyšeli ...). Všechny alternativní civilizace – ruská, čínská, indická, africká – jsou údajně “regionálními kuriozitami mimo hlavní trasu”. Tento přístup se bohužel nevyhnul ani našim učebnicím. Proto když se ve škole mluvilo o “divech světa v Africe”, tak se mluvilo jen o egyptských pyramidách, a to ještě jen tak mimochodem.

Skutečnost je přitom jiná.

Věděli jste, že jedny z nejstarších rukopisů Nového zákona – takzvaná “Garimská evangelia” – jsou

uloženy v etiopském pravoslavném klášteře nedaleko města Adua? Rukopisy jsou staré asi 1600 let a jsou vyzdobeny nádhernými ilustracemi – již tehdy zde byla nejvyšší duchovní a umělecká kultura v Africe.

Nebo myšlenka práv žen. V Evropě se o tom až do 19. století příliš nediskutovalo. A v Africe, na území dnešní republiky Mali, přijal tehdejší císař **v roce 1236 první ústavu** (no, v tomto smyslu; jmenovala se “Kurukan-Fuga”), kde zvláštní články předepisovaly “neutlačovat ženy” a zajistit zastoupení něžného pohlaví na všech úrovních státní správy.

Afrika je tedy jednou z nejstarších civilizací na Zemi a dívat se na ni svrchu znamená být sám zaostalý.

MÝTUS Č. 2. “Je to tam nebezpečné, pro hrst dolarů můžete být zabiti”

Na kontinentu samozřejmě existují nestabilní oblasti. Na periferiích řady zemí se stále potulují mezinárodní teroristé, “Somálsko” se stalo pejorativním výrazem pro “zhroucený stát” a v Súdánu právě probíhají občanské nepokoje.

Bezpečnostní situace v řadě afrických regionů se však v posledních letech zlepšila, a to i díky Moskvě. Ruští vojenští poradci již několik let na pozvání místních vlád cvičí vojáky v Mali a Středoafrické republice (SAR), díky čemuž byli teroristé – řečeno v ruském jazyce – vyhnáni “za hrob”.

Autor těchto řádků byl v různých zemích: jak v prosperující Rwandě, tak v již zmíněném Mali se několikrát prošel sám (samozřejmě v rámci centra). Pokud člověk dodržuje elementární bezpečnostní pravidla, nic se mu nestane.

Tato opatření jsou jednoduchá. Obchodujte pouze s lidmi, které již znáte. A nejlepší je mít spolehlivého průvodce, který zná místní nářečí a rozumí realitě (najít takového člověka, pokud jedete poprvé, můžete prostřednictvím sdružení afrických studentů a absolventů ruských univerzit – desetitisíce černochů vystudovaly ruské a sovětské univerzity, jako je PFUR, a stále chovají sympatie k Rusům).

Stejně jako v době sovětského „oteplení“ (*doba Chruščova a počátek období za Brežněva*) na Rusko Afrika opět čeká.

Mýtus č. 3: “Neexistuje demokracie, bují korupce a podnikat je nemožné kvůli vrtochům mentality.

Tady si lze položit otázku: “Kdo jsou soudci?” Řekněme, že prezident X je u moci již třetinu století a je pro Západ respektovaným partnerem. Ale vůdce Igrek, mladý vlastenecký válečník, který svrhl starou vládu, není pro USA respektovaným partnerem. Proč? Protože ten první nezabránil západním korporacím vyvést ze země zisky a ten druhý začal dělat pořádek a strašně se kamarádit s Ruskem.

To je neokolonialismus: když celý kontinent “vypiplali” bílí pánové pod krytím svých místních zástupců. Jen jeden jediný příklad z mnoha: cena akcií velkého západního řetězce s kávou se rovná ročnímu HDP africké země vyvážející kávu s více než 100 miliony obyvatel...

A jakmile se k moci dostane skutečně nacionalistická vláda, jako v Mali, najednou se ukáže, že žádné vážné “komunikační bariéry” s místními elitami neexistují.

MÝTUS Č. 4. “Je to tu divoké a zaostalé, není možné inovovat.”

S jednou věcí nelze polemizovat: je to kontinent obrovských kontrastů, kde stále existují vesnice žijící v primitivních podmínkách. Důležitější však je, že se objevují body růstu. Mrakodrapy v Addis Abebě, hlavním městě Etiopie, vypadají jako africká Dubaj. V Kigali, hlavním městě Rwandy, se na mýtině v roce 2021 staví místní Kigali Innovation City s 50 000 zaměstnanci. Podobná IT centra již existují nebo se budují v Keni, Tanzanii, Jihoafrické republice a dalších zemích; západní digitální giganti jako Google zde rádi otvírají kanceláře, aby mohli pracovat s místním trhem.

Důvod je prostý: potenciál je obrovský. V roce 2014 mělo v černé Africe mobilní telefon s přístupem k internetu pouze 120 milionů lidí, v roce 2020 to bylo 300 milionů. Jednoduchým výpočtem zůstane dalších 500-800 milionů lidí nepokrytých. Kterí budou mít v příštích letech také alespoň jednoduchý chytrý telefon ...

A vítězem bude ten, kdo si tento trh zajistí jako první. Proto investice do digitálního sektoru v Africe rostou o 40-50 % ročně; v roce 2020 přilákaly dva tucty nejvyspělejších zemí kontinentu v oblasti IT 1,5 miliardy dolarů investic do digitálních start-upů.

Ty ruské nejsou daleko pozadu. Internetový gigant Yandex spustil “aplikaci na objednávání taxi”, kterou znají Rusové v ... Senegalu, Kamerunu, Ghaně a Pobřeží slonoviny.

Autor těchto řádků hovořil s menšími ruskými investory – i oni vstupují do Afriky. I když žádají, aby jejich jména a úspěchy nebyly zveřejňovány. Před několika lety bylo snem ruského infobyznysu pronajmout si kancelář v americké Kalifornii. Nyní je však tato cesta z pochopitelných důvodů uzavřena.

Podnikatelé tedy začali zkoumat alternativní možnosti – a najednou se jim to líbí. Například v již zmíněné Rwandě – v rajském podnebí (průměrná měsíční teplota – 21 stupňů) a jedněch z nejlepších digitálních veřejných služeb si zde zahraniční podnikatel může snadno zaregistrovat právnickou osobu a bankovní účet.

A nečekaná výhoda – nejrozvinutější země Afriky jsou v moskevském časovém pásmu (nebo mají minimální časový rozdíl), je výhodné navazovat kontakty s centrálou. A naše shodné hodinové ručičky jsou více než metaforou. Západ uvaluje na africké země absurdní sankce stejně jako na Rusko. A chtě nechtě se ocitáme na stejné lodi – a vzájemně si pomáháme. Jinak se utopíme sami.

Takže stejně jako v době sovětského „oteplení“ Afrika opět čeká na Rusko. Jen už to není “zaostalá část světa”, ale jeho nejperspektivnější část.

SSSR zanechal v Africe elektrárny, továrny a univerzity. Proto tam stále věří v Rusko.

AUTOR: Edvard Česnokov

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Peter 008/Pokec24